

10 CZERWCA 2018
CENA: 1 ZŁ

PARAFIA
RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚW. MAKSYMILIANA
MARIII KOLBEGO

UL. PRYMASA STEFANA
WYSZYŃSKIEGO 178
CISIEC; 34-350
WĘGIERSKA GÓRKA
TEL. 33 864-15-21

www.parafia.cisiec.eu

parafia@cisiec.eu

MSZE ŚWIĘTE W PARAFII:

**W niedziele i
święta:**

7.00; 9.00; 11.30;
17.00

10.15 - w kaplicy
na Małym Ciścu;

**W dni
powszednie :**

7.00; 18.00

**Nabożeństwo do św.
Maksymiliana** -
we wtorek przed
Mszą św. wieczorną

**Nabożeństwo do św.
Jana Pawła II** -
w czwartek przed
Mszą św. wieczorną

Godzinki o NSPJ -
w piątki przed Mszą
św. poranną

**Godzinki o Niepokalanym
Poczęciu NMP**
- w niedzielę przed
Mszą św. poranną

Różaniec - w każdą
środę przed Mszą
św. wieczorną

ŚLADAMI ŚW. MAKSYMILIANA

O. prof. Jacek Salij OP o nowej adhortacji „Gaudete et exsultate”

Poprzez tę adhortację – wyznaje Ojciec Święty – chciałbym przypomnieć o powołaniu do świętości, które Pan kieruje do każdego z nas – pisze w tygodniku „Idziemy” o. Jacek Salij OP o ogłoszonej w 9 kwietnia „Gaudete et exsultate”

Każdemu pokoleniu trzeba o tym – o powszechnym powołaniu do świętości – przypominać. Dość wspomnieć piąty rozdział soborowej, uchwalonej w 1964 r., Konstytucji o Kościele czy słynne pouczenie św. Jana Pawła II z dokumentu wydanego na otwarcie trzeciego tysiąclecia, że pytanie: „Czy chcesz przyjąć chrzest?” w gruncie rzeczy znaczy: „Czy chcesz zostać świętym?”

Wezwaniem do świętości rozbrzmiewał już Stary Testament: „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty” (Kpł 11,44). Jeszcze częściej mówi o tym Nowy Testament: „Wola Bożą jest wasze uświęcenie” (1 Tes 4,3), Bóg chce bowiem, „abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem” (Ef 1,4), „każdy zaś, kto pokłada w Nim nadzieję, uświęca się i podobnie jak On jest święty” (1J 3,3).

Co to jest świętość?

„Świętość chrześcijańska – powtarza Franciszek za Benedyktem XVI w ogłoszonej 9 kwietnia nowej adhortacji „Gaudete et exsultate” („Cieszcie się i radujcie”) – to nic innego, jak życie pełnią miłości”, tej miłości, która nas upodabnia do Chrystusa i czyni nas niejako jedno z Chrystusem. Ażeby nas przekonać, że do świętości jesteśmy powołani naprawdę wszyscy, niezależnie od wykonywanego zawo-

du i od miejsca zajmowanego w rodzinie i w społeczeństwie, Ojciec Święty sięga do raczej rzadkiego w dokumentach papieskich języka kaznodziejskiej perswazji: „Wszyscy jesteśmy powołani, by być świętymi, żyjąc z miłością i dając swe świadectwo w codziennych zajęciach, tam, gdzie każdy się znajduje. Jesteś osobą konsekrowaną? Bądź świętym, żyjąc radośnie swoim darem. Jesteś żonaty albo jesteś mężatką? Bądź świętym, kochając i troszcząc się o męża lub żonę, jak Chrystus o Kościół. Jesteś pracownikiem? Bądź świętym, wypełniając uczciwie i kompetentnie swoją pracę w służbie braciom. Jesteś matką, ojcem, babcią lub dziadkiem? Bądź świętym, cierpliwie ucząc dzieci naśladowania Jezusa. Sprawujesz władzę? Bądź świętym, walcząc o dobro wspólne i wyrzekając się swoich interesów osobi-stych” (nr 14).

Stąd pierwszy rozdział tej adhortacji Ojciec Święty kończy wezwaniem: „Nie bój się świętości! Nie odbierze ci ona sił, życia ani radości!”. Wręcz przeciwnie: dążąc do świętości, pogłębiamo naszą ludzką tożsamość, „ponieważ świętość jest spo-tkaniem Twojej słabości z siłą łaski”.

Na czym konkretnie polega dążenie do świętości? Franciszek nie ma tu wątpliwości: Po prostu trzeba nam iść drogą Ośmiu Błogosławieństw! Już św. Jan Paweł II genialnie zauważył, że Pan Jezus zarysował w nich swój autoportret. Zatem – skoro nasza droga do świętości polega na upodobnieniu się do Chrystusa – znaczy to, że jest to droga błogosławieństw. Rozdział trzeci tej adhortacji omawia kolejno każde z błogosławieństw jako wtajemniczenie w świętość.

Każda też z ośmiu znajdujących się w tym rozdziale medytacji kończy się jakby definicją świętości. Zresztą spojrzmy: „Bycie ubogim w sercu to właśnie jest świętość”; „Reagować z pokorną łagodnością – na tym polega świętość”; „Umiejętność płakania z innymi to jest świętość”; „Głodne i spragnione poszukiwanie sprawiedliwości jest świętością”; „Miłosierne postrzeganie i działanie jest świętością”; „Zachowywanie serca w czystości od wszystkiego, co plami miłość, jest świętością”; „Rozsiewanie pokoju wokół nas jest świętością”; „Akceptowanie codziennie drogi Ewangelii, pomimo że przynosi nam

ona problemy, to jest świętość”. Mówiąc krótko, realne wypełnianie choćby tylko jednego z ośmiu błogosławieństw jest po-niekąd realizowaniem ich wszystkich.

Zwróćmy jeszcze uwagę na to, że cały lud Boży jest powołany do świętości, a nie tylko każdy z nas szczególnie. Ojciec Święty mówi o tym w sposób niezwykle prosty: „7. Lubię dostrzegać świętość w cierpliwym ludzie Bożym: w rodzi-cach, którzy z wielką miłością pomagają dorastać swoim dzieciom, w mężczyznach i kobietach pracujących, by zarobić na chleb, w osobach chorych, w starszych zakonnicach, które nadal się uśmiechają. W tej wytrwałości, aby iść naprzód, dzień po dniu, widzę świętość Kościoła walczącego. Jest to często „świętość z sąsiedz-twa”, świętość osób, które żyją blisko nas i są odbła-skiem obecności Boga, albo, by użyć innego wyrażenia, są «klasą średnią świętości»”.

Trudno powiedzieć, czy pojęcie duchowej klasy średniej zasługuje na wprowadzenie do naszego języka religijnego, na pewno jednak jest to pojęcie oryginalne. Natomiast co do wspomnianych wyżej „starszych zakon-nic”, wiek jest tu z pewnością szczególnie mało ważnym, skoro nawet w tej adhortacji papież przywołał aż cztery święte zakonnice, które żyły bar-dzo krótko: św. Katarzynę ze Sieny (1347- 1380), bł. Marię Gabrielę Sagheddu (1914-1939), św. Teresę z Lisieux (1873-1897) i św. Faustynę Ko-walską (1905-1938).

Święci podziwiani przez Franciszka

Nie przypominam sobie dokumentu Stolicy Apostolskiej, w którym jakiś papież przywoływałby tak wielu świętych Kościoła, jak to uczynił Franciszek w naszej adhortacji. Raz po raz wspomina jakichś świętych – na stronach adhortacji pojawia się ich około dwudziestu. Ogromnie oży-wia to papieskie nauczanie i zwiększa szan-sę na to, że właściwie je zrozumiemy.

Podam parę konkretnych przykładów: Kiedy Au-tor tej adhortacji chce nas przeko-nać, że czymś bardzo ważnym w naszej drodze do świętości jest „pełne podziwu mil-czenie w obliczu Boga oraz opiewanie Go w świętecznym uwielbieniu”, przywoła wy-znanie bł. Karola de Foucauld: „Gdy tylko uwierzyłem, że Bóg istnieje, zrozumiałem, że nie mogę żyć inaczej, jak tylko dla Niego”.

Z kolei na świadectwo, że to sam Bóg jest pierw-szym sprawcą różnych aprobowanych i podziwianych w Kościele stylów świętości, Franciszek wylicza po imieniu cały szereg wielkich bohaterów duchowych, które działały „w czasach, kiedy kobiety były najbardziej wykluczane”.

Natomiast św. Franciszek z Asyżu dostarczył Oj-cu Świętemu tyleż delikatnego, co żelaznego argumentu przeciwko współczesnej postaci gnostycyzmu, który spekulację rozumową stawia ponad osobi-stą relację z Bogiem. Mianowicie miał on napisać do prowadzącego wy-kłady teologii św. Antoniego z Padwy: „Uważam to za dobre, że wykładasz świętą teologię braciom, bylebyś tylko podczas tego studium nie gasił ducha modlitwy i pobożno-ści”.

To jeszcze warto odnotować, że w omawianej tu adhortacji znajduje się jasne i jednoznaczne przypomnie-nie, że nawet największym świętym zdarzały się błędy i upadki: „Nie wszystko, co święty mówi, jest w pełni wier-

ne Ewangelii, nie wszystko, co czyni, jest autentyczne i doskonale. Tym, co należy podziwiać, jest całe jego życie, ca-ła jego droga uświęcenia, ta jego postać, która odzwier-ciedla coś z Jezusa Chrystu-sa i która odsłania się, kiedy udaje się pojąć znaczenie jego osoby jako całości” (nr 22). O tym, że nawet święci nie są ludźmi bez grzechu, wiedzie-liśmy w Kościele zawsze, jednak serce się cieszy, że nawet sam papież ostatnio nam to przypomniał.

Dwa współczesne zafałszowania świętości

W dokumencie poświęconym powszechnemu we-zwaniu do świętości Franciszek nie zapomniał też zwrócić uwagi na to, że wśród modnych dzisiaj opinii na temat ży-cia duchowego nie brak i takich, które dla wiary są po prostu szkodliwe. Opi-nie te – zwłaszcza gnostycyzm oraz pelagianizm – były poważnym zagrożeniem już dla Kościoła starożytnego, i już wtedy były w Kościele zdemaskowa-ne i przezwyciężo-ne. Dzisiaj jednak się odradzają, toteż powinniśmy je zauważać i przed nimi się bronić. Tej pro-blematyce poświęcony jest cały rozdział drugi adhortacji.

Gnostycyzm skaził wiele nurtów współczesnej kultury. Jego istotę stanowi pyszalkowate przeświadczenie, jakoby wol-no nam było ustanawiać prawdę ostateczną i nią zarzą-dzać. „Gnostycyzm – wyjaśnia Ojciec Święty – ze swej na-tury chce oswoić tajemni-cę, zarówno tajemnicę Boga i Jego laski, jak i tajemni-cę życia innych”. Szukanie Boga prawdziwego i otwie-ranie się na Jego obecność gnostycy usiłują zastąpić ja-kimiś spekulacjami. „Absolutyzują – znów przytaczam słowa papieża – swe teorie i zmuszają innych, by podporządkowali się rozumowaniu, którym oni się posługują”.

A przecież Bóg prawdziwy – czytamy w tej adhor-tacji – „nas nieskończenie przerasta, zawsze jest zaskocze-niem i nie my decydujemy o tym, w jakich okoliczno-ściach historycznych można Go spotkać, bo nie od nas zależy czas i miejsce, i spo-sób spotkania. Ten, kto chce, aby wszystko było jasne i pewne, usiłuje zapanować nad trans-cendencją Boga”.

Druga wymieniona przez Ojca Święte-go doktry-na fałszująca prawdę o świętości, pelagianizm, jest ponie-kąd odmianą gnostycyzmu. Świętość, łaskę, zbawienie pela-gianie chcieliby osiągnąć własnymi siłami. Zapominają o tym, co tak prosto wypowiedział ksiądz Piotr w „Dziadach” Mickiewi-cza: „Panie! czymże ja jestem przed Twoim obliczem? – Prochem i niczem”.

Toteż Franciszek przypomina nam, co Kościół wierzy na temat zdobywania świętości: „Przyjaźń Boga prze-rasta nas nieskończenie, nie możemy jej kupić swo-imi uczynkami. Ona mo-że być jedynie darem Jego inicjaty-wy miłości. Zachęca to nas, abyśmy żyli z ra-dosną wdzięcznością za ten dar, na który nigdy nie zasłużymy”.

Na koniec odnotujmy, że jeszcze z jednego powo-du adhortacja „Gaudete et exsultate” na pewno będzie w Kościele zapamiętana. Mianowicie aż trzy razy, w różnych jej miejscach (numery 117, 140 i 158-160) przypomina nam o tym, żebyśmy nie zapominali o istnieniu diabła i że nasze zwycięstwa w tej walce „świętuje sam Jezus”.

PONIEDZIAŁEK - 11 CZERWCA

- 7⁰⁰** - + Michał i Franciszek Pajestka
+ Stanisław Filary
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Genowefa i Jan Węglarz
18⁰⁰ - + Beata Motyka w 13 r.śm.
W int. mieszkańców placów od I ołtarza na Boże
Ciało

WTOREK - 12 CZERWCA

- 7⁰⁰** - W int. Sióstr z Róży Marii Bogdał
+ Marcin Balas
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Zofia Kupczak
18⁰⁰ - W int. mieszkańców placów od II ołtarza na Boże
Ciało

ŚRODA - 13 CZERWCA

- 7⁰⁰** - + Antoni Szczotka z rodzicami
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Tadeusz Machała
18⁰⁰ - + Mieczysław Loranc w 11 r.śm.

CZWARTEK - 14 CZERWCA

- 7⁰⁰** - + Antoni Pawlus z rodzeństwem
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Andrzej Zarzecki z ż. Marią
18⁰⁰ - + Stefania Noga z mężem i siostrą Anielą

PIĄTEK - 15 CZERWCA

- 7⁰⁰** - W int. Katarzyny Pieczarka w 89 r.ur. w podzięko-
waniu za otrzymane łaski z prośbą o dalsze
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Władysław Kubica z ż. Agatą z s.
Józefem i Stanisławem
18⁰⁰ - + Ewa Machura
W int. mieszkańców placów od III ołtarza na Boże
Ciało

SOBOTA - 16 CZERWCA

- 7⁰⁰** - + Tadeusz Kamiński
16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Anna Wilczek
18⁰⁰ - W int. Hanny Gaj i rodziców
+ Jan Rejczyk

NIEDZIELA - 17 CZERWCA

- 7⁰⁰** - + Joanna Piątek i Jadwiga Piątek
9⁰⁰ - + Lesław Głuszek w 5 r.śm.
10¹⁵ - + Franciszek Michałek w 3 r.śm.
(ks. Prałat/MC) W int. Pawła Zawady w 18 r.ur.
11³⁰ - Z Róży Kobiet Zofii Worek o zdrowie i bł. Boże dla
sióstr i szczęście wieczne dla zmarłych
Za Parafian
17⁰⁰ - + Jan Karpeta w 8 r.śm. z s. Marianem

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

10.06.2018

Dziś przypada 10 niedziela zwykła. Ludzi wierzących w Chrystusa cechuje między innymi duchowe pokrewieństwo, bo *kto pełni wolę Bożą, ten jest mi bratem, siostrą i matką*. Jesteśmy zatem jedną rodziną, mamy świadomość bycia braćmi i siostrami w wierze. Temu, który uczyni nas swoją rodziną i zaprosił na Eucharystię, złożmy należny hołd uwielbienia.

Liturgiczne obchody tygodnia:

- W poniedziałek, 11 czerwca - Wspomnienie św. Barnaby, apostoła;
W środę, 13 czerwca - Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła;
W czwartek, 14 czerwca - Wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika.

PONIEDZIAŁEK - 18 CZERWCA7⁰⁰ - + Zofia Kupczak16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Józef Dziedzic18⁰⁰ - W int. Jakuba w 18 r.ur.
+ Karol Tyc z ż. Krystyną

WTOREK - 19 CZERWCA7⁰⁰ - + Henryk Ziętek
+ Bogumiła Mateja16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Józef Motyka18⁰⁰ - Dzięczynna w 84 r.ur. Jana z prośbą o zdrowie i dalszą opiekę
(ks. Prałat/DC) W int. Lucyny i Janusza w 25 r.śl.
w podziękowaniu za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę

ŚRODA - 20 CZERWCA7⁰⁰ - + Michał Dziedzic16⁰⁰ - + Maria Motyka18⁰⁰ - + Katarzyna Kupczak z m. Franciszkiem
(ks. Prałat/DC) + Anna Tłałka

CZWARTEK - 21 CZERWCA7⁰⁰ - + Janina Bury w 1 r.śm.16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Zofia Kupczak18⁰⁰ - + Barbara Rejman**PIĄTEK - 22 CZERWCA**7⁰⁰ - + Jan Berek8⁰⁰ - W int. społeczności Szkoły Podstawowej w Ciścu16⁰⁰ - (ks. Prałat/MC) + Genowefa Karpeta18⁰⁰ - W int. pewnej rodziny o zdrowie i bł. Boże oraz w podziękowaniu za otrzymane łaski

SOBOTA - 23 CZERWCA7⁰⁰ - + Jan Biłko (imien.)18⁰⁰ - Dzięczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze(ks. Prałat/DC) W int. Aleksandra Zawady o zdrowie i bł. Boże
+ Teresa Zawada

NIEDZIELA - 24 CZERWCA7⁰⁰ - + Józef Wydra w 13 r.śm.9⁰⁰ - + Jan Łajczak z ż. Franciszką i s. Józefem10¹⁵ - + Stanisław Gołuch11³⁰ - + Jarosław Błażyczek z ż. Marią
Za parafian17⁰⁰ - + Jan Worek z zięciem Piotrem**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE**

17.06.2018 r.

Dziś przypada 11 niedziela zwykła.

Liturgiczne obchody tygodnia:

W czwartek, 21 czerwca - Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika.

Rozliczenie - Wielkanoc 2018**Zebrano:**

1. Plac Borów, Krupów, Łajczaków	- 430 zł
2. Plac Kubiców	- 440 zł
3. Plac Tyców	- 350 zł
4. Plac Hubków, Gluzów	- 360 zł
5. Plac Tetłaków, Bacmanów	- 480 zł
6. Plac k/papierni	- 240 zł
7. Składki parafialne	- 1370 zł

Razem: 3670 zł**Wydatki:**

- Dekoracja kościoła, kwiaty, ofiara na Mszę św.	- 2400 zł
- Świece ołtarzowe, paschał, roratka	- 700 zł

Razem: 3100 zł

Pozostała kwota przeznaczona zostanie na bieżące potrzeby w kościele.

Składam serdeczne podziękowanie mieszkańcom wyżej wymienionych placów za ofiarę oraz pomoc w przygotowaniu kościoła do Świąt Wielkanocnych.

Małgorzata Sobel